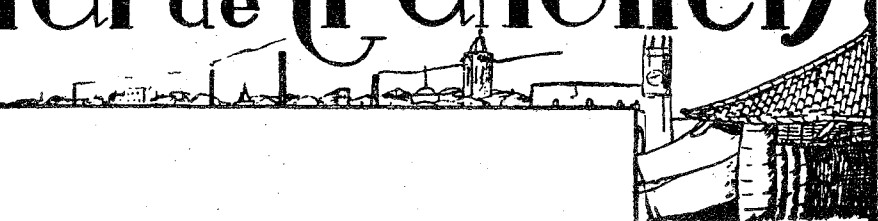

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

Els Gremis Contributius

Per disposició legal durant el present mes per prescripció legal deuen reunir-se els nomenats gremis oficials de la Contribució Industrial, o sigui tots els contribuents que pagant quotes determinades—agremiables—són en nombre suficient, segons la llei, per a poguer gaudir de l'avantatge de poguer-se distribuir entre ells els cupus tributaris que assenyala l'Estat a aquells grups.

No és necessari fer l'elogi d'aquest mitjà d'equitat en el repartiment de la tributació, ja que pel mateix es facilita que la quantitat amb què deu correspondre cada contribuent estigui en proporció a l'importància del seu negoci.

La llei ha donat una elasticitat dintre de la quantitat fixada individualment a cada industrial de classes agremiables, molt convenient, ja que pot donar-se el cas que dos negocis d'uns mateixos articles no tinguin la mateixa importància, ni els que els regenten tinguin els mateixos guanys, però trobem que no és just que en aquest repartiment hagin d'incloure-s'hi càrregues anteriors no satisfetes i que són alienes als que més reuneixin en son gremi disposats a pagar el què sigui just.

Aquesta reunió de gremis inclou una responsabilitat pels que han de fer la classificació del repartiment, més gran degut a la confiança que en elles ha estat depositada per a tal acte, ja que han de respondre de la mateixa procurant amb el màxim interès que el repartiment sigui proporcionat a la capacitat econòmica de cada negoci, ja que per la importància que tenen els impostos un excés de tributació assenyalat a un industrial que no pugui soportar-lo, pot ésser, àdhuc, la causa de la seva ruïna.

Els classificadors deuen tenir en compte totes aquelles dades d'ordre no solament comercial, sino fins moral de cada negoci, per a fixar-li la quota amb la qual deu contribuir al Tresor, atenent no solament a la situació en relació a la importància dels carrers, on està establert, sino també al capital emprat, al volum de les vendes que es realitzen, la mena d'articles de l'establiment, classes i qualitats i les condicions de la venda per part del venedor i del públic.

Aquestes condicions difícils de conèixer en una gran capital, per la vida de la mateixa, no ho són en una població com la nostra, on els industrials i comerciants es coneixen i es tracten, existint entre ells una íntima relació, que fa que puguin dir-se amb relativa certesa que cada ú sap el què hi ha i com està la casa de l'altre.

El repartiment gremial no deu servir mai per part dels que el realitzen com a element de creació d'una competència injusta, ni com a venjança per les imposades o certes ofenses que s'hagin pogut rebre dintre de l'estimulant rivalitat mercantil.

La classificació deu ésser feta prescindint en absolut de personalismes, devent tenir en compte